

ніе-то и той ся рѣши да го слѣдва. Той знаеше че мълчаніе въ такъвъ случай бы было порокъ, и макаръ таквизи силни противници да бѣхж насерѣщж му, той ся рѣши да говори дързостно и да осжди откровенно беззаконіе-то на самыя Папж. Той ся протестира противъ даваніе-то на индулгенціи (грѣхо-опростителны писма) за такыва мерзостны и святотатственны работы като кръстоносны походы; той поддържаше че Богъ само може да опрости грѣхове-тѣ на единъ кой и да е человѣкъ, и силно осждаше Папж-тж като Антихристъ, комуто никой Християнинъ не трѣба да ся покорява. “Ако Папа-та иска да побѣди врагове-тѣ си, нека слѣдва примѣра на Христа, чійто намѣстникъ той казва че е; нека ся моли за врагове-тѣ си; нека каже царство-то ми не е отъ този свѣтъ; нека прави добро на врагове-тѣ си; нека благославя онѣзи които го кълнжтъ и тогава, и само тогава, Богъ, споредъ обѣщаніе-то си, ще да му подари таквжзи силж на слово и таквжзи мждрость, щото сичкы-тѣ му врагове не ще можтъ да му противостојтъ.” Гусъ разысквѣ такожде въпроса за кръстоносныя походъ съ мнозина учены и священници, прѣдъ едно голѣмо събраніе на народа, и доказа съ неопровержими доказателства че папска-та булла е съвършено противна на Христовыя законъ и на поученія-та на Св. Писаніе, и слѣдователно хора-та трѣба да ѣж отхвърлжтъ и да не ѣж почитатъ.